

**Παρατηρήσεις WWF Ελλάς
επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων: «Ρυθμίσεις για
την κτηνοτροφία και τις κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις και εκμεταλλεύσεις»**

Νοέμβριος 2011

Το παρόν κείμενο παρουσιάζει τις παρατηρήσεις που κατέθεσε η περιβαλλοντική οργάνωση WWF Ελλάς στη δημόσια διαβούλευση (www.opengov.gr) επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων: «Ρυθμίσεις για την κτηνοτροφία και τις κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις και εκμεταλλεύσεις»:

Άρθρο 5 παρ. 3: Η πρόβλεψη για μείωση των αποστάσεων στα νησιά δεν δικαιολογείται ή τεκμηριώνεται. Οι ανάγκες προστασίας οικισμών, ποταμών και λιμνών είναι ίδιες σε όλη την επικράτεια. Αντιθέτως, το ιδιαίτερο φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον των νησιών δικαιολογεί μεγαλύτερη και όχι μικρότερη προστασία.

Άρθρα 5 παρ. 8: Η προτεινόμενη διάταξη σε συνδυασμό με τον Πίνακα 2 του άρθρου 17, χωροθετεί βιοτεχνίες ή βιομηχανίες με τα ίδια κριτήρια που ισχύουν για τις κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις. Ωστόσο, η γεινίαση δημιουργεί μία συνδυασμένη βιοτεχνική ή βιομηχανική μονάδα, με πολύ σοβαρότερες επιπτώσεις στο φυσικό και το δομημένο περιβάλλον. Η λειτουργία επιχειρήσεων επεξεργασίας ζωικών προϊόντων σε γεινίαση με κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις θα πρέπει να εναρμονίζεται με τις χωροταξικές, περιβαλλοντικές και πολεοδομικές διατάξεις της περιοχής, το περιβαλλοντικό και πολεοδομικό κекητημένο και την δασική νομοθεσία.

Άρθρο 6 παρ. 3, περ. (β), και 6 παρ. 4 γ) ββ): Η δήλωση του μελετητή κατά το άρθρο 8 παρ. 2 ν. 4014/2011 δεν αφορά την ανάληψη των ΠΠΔ. Αντιθέτως, ο νόμος αυτός καθιστά σαφές ότι η υπαγωγή στις ΠΠΔ είναι «αυτοδίκαιη», και ότι οι ΠΠΔ αποτελούν «αναπόσπαστο» τμήμα των αδειών [8 παρ. 4 ν. 4014/2011].

Άρθρο 6 παρ. 4 τελευταίο εδάφιο: Η διάταξη καθιστά δυνατή την έκδοση άδειας προέγκρισης εγκατάστασης για εγκαταστάσεις της δεύτερης και τρίτης κατηγορίας του άρθρου 3 παρ. 1 μόνο με την υποβολή ΜΠΕ. Δεν φαίνεται να απαιτείται η έκδοση ΑΕΠΟ, και ούτε καν η εξέταση της ΜΠΕ. Η άδεια προέγκρισης χωροθέτησης προφανώς επιτρέπει την κατασκευή των εγκαταστάσεων [6 παρ. 5 α)], και «επέχει ισχύ» άδειας εγκατάστασης, για ορισμένο χρονικό διάστημα [6 παρ. 4, τελευταίο εδάφιο]. Η διάταξη ανατρέπει την ισχύουσα από το 1986 νομοθεσία, σύμφωνα με την οποία η έγκριση περιβαλλοντικών όρων αποτελεί προϋπόθεση για την έκδοση όλων των απαραίτητων αδειών που απαιτεί το έργο [σήμερα 2 παρ. 10 Ν. 4014/2011, παλαιότερα 4 παρ. 1 (γ) ν. 1650/1986]. Επιπλέον, με δεδομένο ότι επιτρέπει την εκτέλεση του έργου πριν την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων, είναι αμφίβολη η συμφωνία με το σύνταγμα και το κοινοτικό δίκαιο [2 παρ. 1 Οδηγίας 85/337]. Περιέργως, το νομοσχέδιο επιμένει ότι «σκοπός της άδειας εγκατάστασης των κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων ή εκμεταλλεύσεων, είναι η λεπτομερής εξέταση των συνθηκών εγκατάστασης και λειτουργίας της δραστηριότητας των οικείων μονάδων και η τήρηση των αντίστοιχων όρων και προϋποθέσεων για την προστασία των εργαζομένων, των περιοίκων και του περιβάλλοντος από κάθε κίνδυνο βλάβης της υγείας ή ενόχλησης ή ρύπανσης του περιβάλλοντος, που μπορεί να προκληθεί από τη λειτουργία της εγκατάστασης ή από τη διάθεση στην αγορά των προϊόντων που παράγονται σε αυτήν ..» [6 παρ.1].

Άρθρο 6 παρ 5 α) γγ): Επισημαίνεται ότι χορηγείται παγίως εξαίρεση από την κατεδάφιση από το 2006, αν όχι και νωρίτερα [Υπουργικής Απόφαση 244203/2006 (B ' 75), όπως έχει μεταγενέστερα τροποποιηθεί (B' 1887/2006, B' 1/2008, B' 2402/2009, B 2191/2010)]. Με τον τρόπο αυτό, και την έκδοση υπουργικών αποφάσεων κάθε έτος, η λειτουργία αυθαίρετων κατασκευών συνεχίζεται επί τουλάχιστον 5 έτη.

Άρθρο 6 παρ. 6: Λόγω της έλλειψης όρων για τις περισσότερες περιοχές του δικτύου Natura 2000, η διάταξη δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως «αντίβαρο» διάφορων ρυθμίσεων του νομοσχεδίου. Σε

κάθε περίπτωση, σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 1 ν. 4014/2011, απαιτείται ειδική οικολογική αξιολόγηση τόσο για έργα κατηγορίας Α, όσο και για έργα κατηγορίας Β.

Άρθρο 7 παρ. 1: Εποικιστικές εκτάσεις μπορεί να είναι δάση ή δασικές εκτάσεις, και αυτό συμβαίνει συχνά στην πράξη, ιδίως στην Β. Ελλάδα [πρβλ. 75 παρ. 2 ν. 998/1979 15 παρ. 1 ν. 1734/1987, σε συνδυασμό με το 1 παρ. 7 ν. 3147/2003]. Η παραχώρηση των εκτάσεων αυτών πρέπει να γίνεται σύμφωνα με την δασική νομοθεσία. Επισημαίνεται ότι η παραχώρηση δημόσιων δασικών εκτάσεων πρέπει να γίνεται μόνο κατ' εξαίρεση, και υπό αυστηρές προϋποθέσεις.

Άρθρο 14 παρ. 1:

1) Πρόκειται για διατάξεις που νομιμοποιούν αυθαίρετες εγκαταστάσεις και παρουσιάζουν τα ίδια προβλήματα με άλλες αντίστοιχες διατάξεις όπως αυτές για την αυθαίρετη δόμηση (αντίθεση στην αρχή του κράτους δικαίου και της ισότητας και στην προστασία του περιβάλλοντος, όπως προβλέπεται από το Σύνταγμα).

2) Οι διατάξεις προβλέπουν την ανάκληση αποφάσεων που κηρύττουν εκτάσεις αναδασωτέες. Επειδή μία έκταση κηρύσσεται αναδασωτέα με μόνη την διαπίστωση της συνδρομής των προϋποθέσεων του άρθρου 117§3 Συντάγματος, οι συγκεκριμένες διατάξεις είναι αμφίβολης συνταγματικότητας.

(Το ίδιο ισχύει και για παραγράφους του άρθρου 15.)

Άρθρο 15 παρ. 4: Τα επιδοτούμενα από κοινοτικούς πόρους προγράμματα προϋποθέτουν την τήρηση της ευρωπαϊκής νομοθεσίας, στην οποία υπάγονται και ορισμένες κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις [πρβλ. κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις που υπάγονται στην Οδηγία 85/337, 2008/1, ή απαιτούν δέουσα εκτίμηση σύμφωνα με το άρθρο 6 της Οδηγίας 92/43]. Συνεπώς, το παρόν νομοσχέδιο θα πρέπει να εξασφαλίζει την τήρηση της νομοθεσίας αυτής (βλ. παρατηρήσεις στο άρθρο 6).

Παραρτήματα: Η 3η γραμμή του Πίνακα 1 Παραρτήματος Ι [ελάχιστες αποστάσεις βιομηχανιών-βιοτεχνιών, που παράγουν προϊόντα που απαιτούν υγειονομική προστασία] είναι κενή, κατά πάσα πιθανότητα εκ παραδρομής.